

37. 72.

duo p̄sni scissis tunicis utpote paupes ⁊ q̄i h̄pda
ti uenisset pereres ab ip̄o q̄t p̄ dei amore aliq̄
uestim̄tū eis am̄m̄st̄r̄. Unū exseruis clā uo
caū eiꝯ d̄x̄. vade atq̄ illa silua itali caua
arborē uestim̄ta q̄ ita ueniū deferto. cūꝯ di
sciplos abib̄ arborē requit uestim̄ta cepit ⁊
latet̄ drulit m̄gro suo. Q̄ uir dei suscip̄it p̄
egnis nudis p̄tulit dices. accipite pot̄ uestim̄ta
p̄a q̄ aliena. hec illi ituetes diliger̄ cognob̄
sua ee q̄ reposuāt dolose magnos pudore ⁊ ofali
one ḡst̄nati sūt ut q̄ frauduler̄ uestim̄ta ḡred̄t̄
aliena ofuū reciper̄ p̄a iduūta. C. Deflorati

Ite eodē tēpe fuit uir lno solitario.
Florerū noie sp̄l̄eꝯ ac times deu q̄ h̄m̄bat ip̄
tib̄ nūctis p̄uic̄ iloco d̄fero hic c̄ h̄ret aliq̄ sp̄m̄
n̄ custode earūde rogabat deu ut ordinar̄ aliq̄ m̄
ut poss̄ h̄re pastore c̄ auctore t̄p̄aliū rerū ita t̄
q̄ n̄ p̄t̄er̄ sp̄ualiu d̄m̄t̄a ⁊ ecce stari stari altum
urs̄ q̄ declinat cap̄o uel̄d p̄t̄ere p̄t̄at̄ sit iustit̄
s̄a uiri. cūꝯ uir dei eudē sp̄it̄ die. Innoie d̄m̄
p̄cipio ⁊ bestia ut has meas ouiculas adpastū redue
at serm̄q̄ hora r̄nt̄at̄ c̄ eudē cū ū uir dei rem
nate uoluit redire iussit ad nonā ⁊ ita idē urs̄ inu
sc̄o iōib̄ obrep̄abat cū ū diu hoc aḡt̄ cepit redde lo
co p̄t̄e ūt̄at̄ fama loq̄e l̄at̄q̄ c̄b̄t̄e. Et q̄ an
qū hostis v̄n̄ bonos c̄m̄t̄ em̄t̄et̄ ad gl̄ā in p̄uers̄ p̄
iuidiā rapit ad p̄nā. v̄n̄ accidit q̄ ūt̄at̄ moachi
p̄discip̄al̄ uen̄abilis uiri noie eutici uehem̄t̄ iū
d̄ret̄ q̄ eū m̄ar̄ p̄des signa n̄ fac̄t̄ ut uir iste
solitari eudē urs̄ ob̄uidiā occiderit. t̄uc